Lietas Nr. 142190511
Lietas arhīva Nr. 1-0189-13/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 13.decembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M.Miķelsone,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai I.L., aizstāvim A.P. un iestādes – Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei /pers. F/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc I.L. sūdzības par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 18.aprīļa lēmuma Nr.1/3351 (administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.001021) atcelšanu, lietvedības izbeigšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 12.novembrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.001021 par to, ka I.L. (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) kā Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ (turpmāk – SIA /Nosaukums/) valdes priekšsēdētāja laika periodā līdz 2009.gada 31.decembrim, vienlaikus būdama SIA /Nosaukums 2/ kapitāla daļu turētāja, kā arī ieņemot tajā kapitālsabiedrībā amatu, par kuru guva ienākumus, neievēroja likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (turpmāk – Interešu konflikta novēršanas likums) 10.panta trešajā daļā noteiktos komercdarbības ierobežojumus, 9.panta pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus un 21.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktos valsts amatpersonas pienākumus.

KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks ar 2011.gada 18.februāra lēmumu Nr.870/1-24/256 nolēma izbeigt lietvedību sūdzības iesniedzējas administratīvajā pārkāpuma lietā par neziņošanu par atrašanos interešu konflikta situācijā, bet par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu neievērošanu saukt sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30}pantu un sodīt ar naudas sodu Ls 150 apmērā.

Sūdzības iesniedzēja par minēto lēmumu iesniedza sūdzību KNAB priekšniekam.

[2] Ar KNAB 2011.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.1/3351 (turpmāk – Lēmums) nolemts KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2011.gada 18.februāra lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/256 atstāt negrozītu. Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 3.jūnija vēstulē Nr.2.8.2/2156 sniegto informāciju sūdzības iesniedzēja no 2006.gada 6.jūnija iekļauta amatpersonu sarakstā kā SIA /Nosaukums/ priekšsēdētāja.

Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra 2010.gada 18.maija vēstulē Nr.7-3-61649 un SIA /Nosaukums 2/ 2010.gada 29.oktobra vēstulē Nr.84 sniegto informāciju sūdzības iesniedzēja laika posmā no 2004.gada 20.decembra līdz 2010.gada 25.februārim bija SIA /Nosaukums 2/ dalībniece un viņai piederēja kapitālsabiedrības 58 kapitāla daļas.

SIA /Nosaukums/ un SIA /Nosaukums 2/ 2005.gada 1.jūlijā noslēdza līgumu Nr.54/05/S par ginekoloģisko pakalpojumu stacionārā nodrošināšanu pacientēm.

[2.2] Konstatēts, ka SIA /Nosaukums 2/, 2005.gada 1.jūlijā noslēdzot līgumu ar SIA /Nosaukums/ vēlāk laika periodā no 2006.gada 2.janvāra līdz 2010.gada 1.aprīlim 17 vienošanās protokolus laika periodā līdz 2009.gada 31.decembrim, ir saņēmusi pasūtījumus par iepirkumiem valsts vajadzībām, jo ar minētā līguma izpildi SIA /Nosaukums 2/ apņēmās un sniedza SIA /Nosaukums/ vietā valsts garantētās medicīniskās palīdzības pakalpojumus (t.i., ginekoloģisko palīdzību), par ko ir saņēmusi finanšu līdzekļus. Vienlaikus SIA /Nosaukums 2/ laika periodā no 2010.gada 1.janvāra turpināja saņemt pašvaldības kapitālsabiedrības pasūtījumu SIA /Nosaukums/ vietā, nodrošinot valsts garantētas medicīniskās palīdzības pakalpojumus, par ko no SIA /Nosaukums/ periodiski ir saņēmusi finanšu līdzekļus par minētā līguma izpildi.

[2.3] Likumdevējs paredzējis, ka ilgstoša administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laiks ir tā atklāšanas brīdis, nevis brīdis, kad ilgstošais pārkāpums ir sācies.

Sūdzības iesniedzējas konstatētais pārkāpums – valsts amatpersonai noteikto komercdarbības un ienākumu gūšana ierobežojumu pārkāpšana – atzīts par ilgstošu pārkāpumu, kas pēc būtības ir nepārtraukta viena administratīvā pārkāpuma sastāva (objektīvā puse) realizēšana, kas saistīta ar ilgstošu tādu pienākumu nepildīšanu (aizliegumu neievērošanu), kurus likums personai ir uzlicis.

Sūdzības iesniedzēja komercdarbības un ienākumu gūšanas ierobežojumu neievērošanu pārtraukusi tikai 2010.gada 25.februārī, t.i., tikai tad, kad viņa pārdevusi sev piederošas SIA /Nosaukums 2/ kapitāla daļas. Tādējādi šajā lietā konstatētais pārkāpums nevar tikt atzīts par izdarītu kādā noteiktā dienā. Izskatāmajā gadījumā, ja pārkāpums ir ilgstošs, četru mēnešu termiņš skaitāms no pārkāpuma atklāšanas dienas. Nosakot pārkāpuma atklāšanas dienu, jāņem vērā, kādā veidā ziņas par izdarīto pārkāpumu nostiprinātas noteiktā procesuālā formā.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 19.maijā saņemta sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Lai ievērotu LAPK 37.pantā minēto termiņu, nepieciešams konstatēt pārkāpuma atklāšanas dienu un pārkāpuma izdarīšanas dienu.

Lēmumā ir noteikta administratīvā pārkāpuma pēdējā diena – 2010.gada 25.februāris, tai pašā laikā nav norādīts konkrēts laika posms, par kuru sūdzības iesniedzēja tiek saukta pie administratīvās atbildības. Nav pieļaujams nenorādīt attiecīgā laika perioda sākuma datumu, jo šāds formulējums liedz gūt skaidru priekšstatu, par kādu laika posmu sūdzības iesniedzēja tiek saukta pie administratīvās atbildības.

Procesuālā termiņa ievērošanas pārbaude bija jāveic atsevišķi attiecībā uz Interešu konflikta novēršanas likuma 9.panta pirmās daļas pārkāpumu – ienākumu gūšanas ierobežojumu, un attiecībā uz Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteiktajiem komercdarbības ierobežojumiem, jo, neskatoties uz to, ka atbildība par abām minētajām darbībām ir paredzēta LAPK 166.^{30}pantā, abi pārkāpumi ir uzskatāmi par atsevišķiem, patstāvīgiem pārkāpumiem, kas tieši izriet no LAPK 166.^{30}panta teksta.

Lai sauktu personu pie atbildības par ienākumu gūšanas noteikumu pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ir saņēmusi tādu atalgojumu vai ienākumus, kura saņemšana tai saskaņā ar Interešu konflikta novēršanas likumu nav atļauta. Konstatējot neatļauta ienākuma vai atalgojuma saņemšanu, ir jākonstatē tā saņemšanas diena, kas ir atzīstama par pārkāpuma izdarīšanas dienu.

Saņemtā darba alga, pildot veselības aprūpes ārsta pienākumus SIA /Nosaukums 2/, nav atzīstama par neatļauti saņemtu ienākumu Interešu konflikta novēršanas likuma 9.panta izpratnē, jo saņemt ienākums par ārsta pienākumu pildīšanu atļauj Interešu konflikta novēršanas likuma 7.pants. Savukārt par 2009.gada 22.decembrī izmaksātajām dividendēm no SIA /Nosaukums 2/ sūdzības iesniedzēja nav saucama pie administratīvās atbildības, jo lēmums pieņemts 2011.gada 11.februārī, proti, ir iestājies noilgums.

Arī attiecībā uz sūdzības iesniedzējas it kā izdarīto Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešās daļas pārkāpumu ir pagājuši LAPK 37.pantā noteiktie termiņi. KNAB rīcībā jau ar 2010.gada 18.maija Uzņēmumu reģistra vēstuli Nr.7-3-61649 nonāca ziņas, ka sūdzības iesniedzēja ir SIA/Nosaukums 2/ dalībniece un viņai pieder 58 kapitāla daļas, un ar 2010.gada 3.jūnija Valsts ieņēmumu dienesta vēstuli Nr.2.8/2156 KNAB uzzināja, ka sūdzības iesniedzēja no 2006.gada 6.jūnija ir iekļauta valsts amatpersonu sarakstā kā SIA /Nosaukums/ valdes priekšsēdētāja, kas tad arī ir uzskatāms par pārkāpuma atklāšanas dienu. Taču administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts tikai 2010.gada 12.novembrī.

[3.2] Lēmumā nav sniegts vērtējums apstāklim, ka sūdzības iesniedzēja nekad nav piedalījusies lēmumu pieņemšanā, kas skar SIA /Nosaukums/ un SIA /Nosaukums 2/ starpā pastāvošās līgumsaistības.

[3.3] Piemērotais naudas sods ir nesamērīgi liels, jo īpaši ņemot vērā apstākli, ka sūdzības iesniedzējas rīcībā netika konstatēti atbildību pastiprinošie apstākļi, bet tika konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis – fakts, ka sūdzības iesniedzēja 2010.gada 25.februārī ir pārtraukusi pārkāpumu, t.i., pārdeva viņai piederošās SIA /Nosaukums 2/ kapitāla daļas.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 4.jūlijā saņemts KNAB paskaidrojums, kurā norādīts, ka iestāde sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja sūdzību uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē iestādes pārstāve sūdzību neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības par Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteiktā komercdarbības ierobežojuma un 9.panta pirmajā daļā noteiktā ienākumu gūšanas ierobežojuma neievērošanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{30}pantā.

LAPK 166.^{30}pants nosaka, ka par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā - uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[7] Lietā pastāv strīds, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir iestājies administratīvā pārkāpuma lietas izmeklēšanas darbību termiņa noilgums, kas nepieļauj lietvedības turpināšanu un soda piemērošanu.

Tāpat lietā pastāv strīds par to, vai iestāde sūdzības iesniedzējas darbībās pamatoti konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu (komercdarbības ierobežojumu un ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpums), par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{30}pantā.

Vispirms tiesa pārbaudīs, vai lietā ir iestājies administratīvā pārkāpuma lietas izmeklēšanas darbību termiņa noilgums, kas ir patstāvīgs pamats administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai. Tas izriet no LAPK 239.panta 7.punkta, kas paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši LAPK 37.pantā paredzētie termiņi.

I

[8] Tiesas ieskatā procesuālā termiņa ievērošanas pārbaude jāveic atsevišķi attiecībā uz Interešu konflikta novēršanas likuma 9.panta pirmās daļas pārkāpumu – ienākumu gūšanas ierobežojumu, un attiecībā uz Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteiktajiem komercdarbības ierobežojumiem.

Šāds tiesas secinājums pamatojams ar apstākli, ka no LAPK 166.^{30} panta normas satura redzams, ka tajā ir aprakstīti vairāki atšķirīgi administratīvo pārkāpumu sastāvi, proti – komercdarbības ierobežojumu, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības ierobežojumu, ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšana. Turklāt visām tiesību normām ir blanketa dispozīcija, proti, LAPK 166.^{30} pantā nav dots administratīvo pārkāpumu sastāva pazīmju apraksts, bet ir dota atsauce uz normatīvajiem aktiem interešu konflikta jomā. Tādējādi, lai personas darbībās (bezdarbībā) konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu, nepieciešams konstatēt attiecīgajos normatīvajos aktos ietverto prasību pārkāpumu.

Līdz ar to, neskatoties uz apstākli, ka atbildība par abām minētajām darbībām ir paredzēta LAPK 166.^{30}pantā, abi pārkāpumi ir uzskatāmi par atsevišķiem, patstāvīgiem pārkāpumiem, kas tieši izriet no LAPK 166.^{30}panta teksta.

[8.1] Lai sauktu personu pie atbildības par ienākumu gūšanas noteikumu pārkāpumu (Interešu konflikta novēršanas likuma 9.panta pirmās daļas pārkāpums), ir jākonstatē, ka persona ir saņēmusi tādu atalgojumu vai ienākumus, kuru saņemšana tai saskaņā ar Interešu konflikta novēršanas likumu nav atļauta. Konstatējot neatļauta ienākuma vai atalgojuma saņemšanu, ir jākonstatē tā saņemšanas diena, kas ir atzīstama par pārkāpuma izdarīšanas dienu.

Tiesas ieskatā sūdzības iesniedzējas saņemtā darba alga, pildot veselības aprūpes ārsta pienākumus SIA /Nosaukums 2/, nav atzīstama par neatļauti saņemtu ienākumu Interešu konflikta novēršanas likuma 9.panta izpratnē, jo saņemt ienākums par ārsta pienākumu pildīšanu atļauj Interešu konflikta novēršanas likuma 7.pants.

Attiecībā uz dividenžu izmaksu tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par faktu, ka pēdējā dividenžu izmaksa notikusi 2009.gada 22.decembrī (par 2008.gadu).

Līdz ar to, skatot sūdzības iesniedzējai 2009.gada 22.decembrī izmaksātās dividendes no SIA /Nosaukums 2/ kontekstā ar LAPK 37.pantā paredzētajiem termiņiem administratīvā soda piemērošanai, ir secināms, ka sūdzības iesniedzēja nav saucama pie administratīvās atbildības, jo ir iestājies noilgums – proti, kopš iespējamā pārkāpuma izdarīšanas dienas – 2009.gada 22.decembra līdz Lēmuma pieņemšanas dienai – 2011.gada 18.februārim ir pagājis vairāk kā viens gads.

Līdz ar to saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedība daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166. ^{30}panta par Interešu konflikta novēršanas likumā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšanu ir nepamatota un Lēmums šajā daļā ir atceļams.

[8.2] Attiecībā uz procesuālo termiņu ievērošanu, saucot sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.^{30} panta par Interešu konflikta novēršanas likumā noteikto komercdarbības ierobežojumu pārkāpšanu, tiesa konstatē sekojošo.

Saskaņā ar LAPK 37.pantaceturto daļu administratīvo sodu par šā kodeksa divpadsmitā „c" nodaļā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā gada laikā no pārkāpuma

izdarīšanas dienas (*redakcija, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izskatīšanas laikā)*.

Tiesas ieskatā, lai noskaidrotu, vai ir ievēroti iepriekš minētie LAPK termiņi, vispirms ir noskaidrojams, kas ir saprotams ar jēdzienu „atklāšanas diena".

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 2.marta spriedumā lietā Nr. SKA-6/2009 (kopsēdē) norādījis, ka „ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos noilguma termiņš tikai tad, ja šīs ziņas ir nostiprinātas noteiktā procesuālā formā. Administratīvo pārkāpumu lietvedībā šī forma ir administratīvā pārkāpuma protokols vai lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu. Kopš šā brīža administratīvais pārkāpums ir atklāts, respektīvi, iestādei ir ienākušas ziņas par administratīvo pārkāpumu un četru mēnešu laikā iestādei jāpieņem lēmums par personas sodīšanu vai cits lēmums. Arī persona, pret kuru uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, var paļauties, ka tiesiskā noteiktība iestāsies četru mēnešu laikā, respektīvi, persona tiks vai netiks sodīta vai lietvedība tiks izbeigta. Jebkādas iestādes rīcībā nonākušas ziņas par iespējamu administratīvu pārkāpumu bez to procesuālas noformēšanas šādu noteiktību nerada un nav pietiekamas, lai iesāktos noilguma tecējums.

Tādējādi jēdziens „atklāšanas diena" ir tulkojams kā diena, kad iestāde sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu vai pieņēmusi lēmumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Vienlaikus iestāde nevarētu ļaunprātīgi vilcināties ar administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu vai lēmuma pieņemšanu".

Šādu secinājumu Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments nostiprinājis arī 2009.gada 12.augusta spriedumā lietā Nr.SKA-238/2009 īpaši uzsverot, ka ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos LAPK 37.panta pirmajā daļā minētais noilguma termiņš tikai tad, ja šīs ziņas ir nostiprinātas noteiktā procesuālā formā.

Līdz ar to nav pamatots sūdzības iesniedzējas arguments, ka par pārkāpuma atklāšanas dienu ir uzskatāms 2010.gada 3.jūnijs, kad ar 2010.gada 3.jūnija VID vēstuli Nr.2.8/2156 KNAB uzzināja, ka sūdzības iesniedzēja no 2006.gada 6.jūnija ir iekļauta valsts amatpersonu sarakstā kā SIA /Nosaukums/ valdes priekšsēdētāja.

Izskatāmajā lietā lēmums uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, pamatojoties uz KNAB amatpersonas 2010.gada 19.oktobra ziņojumu, J.S. rezolūcijas veidā pieņemts 2010.gada 19.oktobrī *(lietas 32.lapa).*

Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, pēdējo informāciju sūdzības iesniedzējas lietas sakarā KNAB ir saņēmis 2010.gada 12.oktobrī. Proti, tā bija informācija no SIA /Nosaukums/ par noslēgtajiem iepirkuma līgumiem. Apkopojot šo un iepriekš KNAB rīcībā esošo informāciju, kompetentā KNAB amatpersona sagatavoja ziņojumu, pamatojoties uz kuru 2010.gada 19.oktobrī uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

Ievērojot iepriekš minēto un citētās Augstākās tiesas Senāta atziņas, 2010.gada 19.oktobris tad arī ir uzskatāms par pārkāpuma atklāšanas dienu.

Ņemot vērā, ka lēmums par administratīvā soda uzlikšanu tika pieņemts 2011.gada 18.februārī, secināms, ka iestāde ir ievērojusi LAPK 37.panta ceturtajā daļā paredzēto četru mēnešu termiņu.

[8.3] Attiecībā uz to, vai ir ievērots LAPK 37.panta ceturtajā daļā minētais viena gada noilguma termiņš no pārkāpuma izdarīšanas dienas, tiesa norāda sekojošo.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja laika posmā no 2004.gada 20.decembra līdz 2010.gada 25.februārim bija SIA /Nosaukums 2/ dalībniece un viņai piederēja kapitālsabiedrības 58 kapitāla daļas (šāda informācija izriet no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2010.gada 18.maija vēstules Nr.7-3-61649 un SIA /Nosaukums 2/ 2010.gada 29.oktobra vēstules Nr.84). Tādējādi šajā lietā konstatētais pārkāpums nevar tikt atzīts par izdarītu kādā noteiktā dienā.

Līdz ar to sūdzības iesniedzējas konstatētais pārkāpums - valsts amatpersonai noteikto komercdarbības ierobežojumu pārkāpšana atzīstama par ilgstošu pārkāpumu, kas saistīta ar ilgstošu tādu aizliegumu neievērošanu, kurus attiecīgais likums personai ir uzlicis.

Senāts 2009.gada 2.marta spriedumā lietā Nr. SKA-6/2009, ka „ilgstoša administratīvā pārkāpuma īpatnība ir tā, ka šis pārkāpums tiek pārtraukts:

1) tikai tad, kad persona to pārtrauc apzināti (piemēram, pārstāj glabāt neatļautas vielas, izpilda iestādes lēmumu) vai

2) neatkarīgi no savas gribas (piemēram, iestādes lēmums tiek izpildīts personas vietā, policija atklāj un konfiscē neatļautās vielas u.c.).

Šajos gadījumos noilgums tiek skaitīts no administratīvā pārkāpuma pārtraukšanas dienas *(sal.: „Atsevišķa ilgstoša noziedzīga nodarījuma gadījumā noilguma tecējums sākas ar dienu, kad ilgstošais noziedzīgais nodarījums pārtraukts pēc vainīgā gribas vai no viņa gribas neatkarīgu apstākļu dēļ"; grām. Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A., Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zin.red. prof. U. Krastiņš. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008., 432.lpp.)*".

Saskaņā ar administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem, konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja komercdarbības ierobežojumu neievērošanu pārtraukusi tikai 2010.gada 25.februārī, t.i., tikai tad, kad viņa pārdevusi sev piederošas SIA/Nosaukums 2/ kapitāla daļas. Proti, šajā gadījumā par administratīvā pārkāpuma pārtraukšanas dienu uzskatāms 2010.gada 25.februāris. Līdz ar to viena gada noilgums skaitāms no šīs dienas, proti, 2011.gada 25.februāris ir pēdējā diena, kad lietā var tikt pieņemts lēmums par soda uzlikšanu sūdzības iesniedzējai par komercdarbības ierobežojumu pārkāpšanu.

Tā kā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu pieņemts 2011.gada 18.februārī, secināms, ka nav iestājies arī LAPK 37.panta ceturtajā daļā paredzētais viena gada noilgums.

II

[9] Blakus procesuālajam jautājumam lietā izšķirams, vai iestāde sūdzības iesniedzējas darbībās pamatoti konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{30}pantā, kas attiecas uz komercdarbības ierobežojumu pārkāpšanu.

[10] Saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā (sākotnējā lēmumā) ietvertais pamatojums par to, ka nav ievērots Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteiktais komercdarbības ierobežojums un ir izdarīts LAPK 166.^{30}pantā paredzētais administratīvais pārkāpums, ka sūdzības iesniedzēja ir vainīga šī pārkāpuma izdarīšanā un ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un to neatkārto.

[11] Papildus attiecībā uz sūdzības iesniedzējas aizstāvja tiesas sēdē izteikto argumentu, ka sūdzības iesniedzējas darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma (komercdarbības ierobežojumu pārkāpšana) sastāvs, tiesa norāda sekojošo.

[11.1] Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteikts „valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrības padomes vai valdes loceklis un tādas kapitālsabiedrības valdes loceklis, kurā vienas vai vairāku valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrību daļa pamatkapitālā kopumā vai atsevišķi pārsniedz 50 procentus, kā arī tāds šādas kapitālsabiedrības padomes loceklis, kas pārstāv valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrības intereses, nedrīkst būt tādas komercsabiedrības dalībnieks, akcionārs, biedrs vai tāds individuālais komersants, kas saņem attiecīgās kapitālsabiedrības finanšu līdzekļus un pasūtījumus par iepirkumiem šīs kapitālsabiedrības vajadzībām, izņemot gadījumus, kad tos piešķir atklāta konkursa rezultātā”.

Tātad, lai secinātu, ka persona ir izdarījusi LAPK 166.^{30} pantā paredzēto komercdarbības ierobežojumu pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka persona ir valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrības padomes vai valdes loceklis, turklāt tādas kapitālsabiedrības valdes loceklis, kurā vienas vai vairāku valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrību daļa pamatkapitālā kopumā vai atsevišķi pārsniedz 50 procentus un vienlaikus šī pati persona ir komercsabiedrības dalībnieks, akcionārs, biedrs vai tāds individuālais komersants, kas saņem attiecīgās kapitālsabiedrības finanšu līdzekļus un pasūtījumus par iepirkumiem šīs kapitālsabiedrības vajadzībām.

Vienīgais likuma izņēmums, kad persona var ieņemt vienlaikus abus iepriekšminētos amatus un tas netiek uzskatīts par komercdarbības ierobežojumu pārkāpumu, ir paredzēts gadījumā, ja kapitālsabiedrības finanšu līdzekļi un pasūtījumi par iepirkumiem šīs kapitālsabiedrības vajadzībām tiek piešķirti atklāta konkursa rezultātā.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja pildīja SIA /Nosaukums/ valdes priekšsēdētājas amata pienākumus laikā, kad SIA /Nosaukums/ piešķīra pasūtījumus SIA /Nosaukums 2/, kurā sūdzības iesniedzēja bija kapitāla daļu īpašniece. Tāpat nav strīda, ka SIA /Nosaukums/ atbilst likumā minētajam pašvaldības kapitālsabiedrības statusam.

Savukārt no SIA /Nosaukums/ un Iepirkumu uzraudzības biroja saņemtās informācijas izriet, ka SIA /Nosaukums 2/ saņēmusi pasūtījumus no SIA /Nosaukums/ bez atklāta konkursa rīkošanas (*lietas I.sējuma 208., 213.-215..lapa, lietas pielikuma Nr.1 74.-75., 79.-81.lapa*).

Ievērojot iepriekš minēto, secināms, ka iestāde pamatoti konstatējusi sūdzības iesniedzējas rīcībā Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešās daļas pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{30} pantā.

Šajā gadījumā nav nozīmes faktam, vai sūdzības iesniedzēja pieņēmusi lēmumu vai piedalījies lēmumu pieņemšanā par augstākminēto pasūtījumu piešķiršanu. Proti, Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā ietvertai normai ir imperatīvs raksturs un nav nepieciešams konstatēt, vai valsts amatpersona atradusies interešu konflikta situācijā vai nē. Citiem vārdiem, pietiek ar fakta konstatēšanu, ka valsts amatpersona neievēroja tai likumā noteiktos komercdarbības ierobežojumus.

Tāpat nav nozīmes sūdzības iesniedzējas aizstāvja norādītajam apstāklim, ka sūdzības iesniedzējas rīcībā nav konstatējams nodoms (subjektīvā puse) izdarīt administratīvo pārkāpumu. Tiesa norāda, ka atbildība par administratīviem pārkāpumiem ir paredzēta neatkarīgi no tā, vai persona pārkāpumu izdarījusi ar nodomu vai aiz neuzmanības.

[11.2] Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas aizstāvja lūgumu, izvērtējot sūdzības iesniedzējas rīcībā administratīvā pārkāpuma sastāva esību, ņemt vērā to informāciju un ziņas, kas atspoguļotas KNAB izmeklētāja R.K. atteikuma materiālā un ziņojumā saistībā ar lēmuma pieņemšanu par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, tiesa norāda sekojošo.

Konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas priekšmets ir Interešu konflikta novēršanas likuma 10.panta trešajā daļā noteiktā komercdarbības ierobežojuma pārkāpuma esība.

Kā jau iepriekš noskaidrots, lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja pildīja SIA /Nosaukums/ valdes priekšsēdētājas amata pienākumus laikā, kad SIA /Nosaukums/ piešķīra pasūtījumus bez atklāta konkursa rīkošanas SIA /Nosaukums 2/, kuras kapitāla daļu

turētāja vienlaikus arī ir sūdzības iesniedzēja.

Tāpat secināts, ka no Interešu konflikta novēršanas likuma normām izriet, ka pietiek ar fakta konstatāciju, ka šāds komercdarbības ierobežojums ir pieļauts, proti, likums neparedz atsevišķi pārbaudīt, vai persona tiešā veidā dalību neņēma un neietekmēja lēmumu pieņemšanu un citus apstākļus, kas saistīti ar iespējamiem zaudējumiem u.tml.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem pievienotajā KNAB izmeklētāja R.K. 2010.gada 14.decembra lēmumā par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu un izmeklētāja 2010.gada 25.oktobra ziņojumā KNAB priekšniekam izmeklētājs secina, ka sūdzības iesniedzēja jautājumu izlemšanā un lēmumu pieņemšanā attiecību nodibināšanā, grozīšanā un izbeigšanā ar SIA /Nosaukums 2/ tiešā veidā dalību neņēma un neietekmēja lēmumu pieņemšanu, SIA /Nosaukums 2/ sniegto pakalpojumu rezultātā SIA /Nosaukums/ kaitējums un zaudējumi valsts vai pašvaldības interesēm nav nodarīti, SIA /Nosaukums 2/ sniegtie pakalpojumi atbilst pacientu interesēm.

Līdz ar to iepriekšminētajai informācijai nav nozīmes šīs lietas ietvaros vērtējot to, vai sūdzības iesniedzējas rīcībā ir konstatējams komercdarbības ierobežojumu pārkāpums Interešu konflikta likuma 10.panta trešās daļas kontekstā.

[11.3] Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas aizstāvja argumentu par Rīgas apgabaltiesas šogad pieņemtajos lēmumos administratīvo pārkāpumu lietās doto definējumu noilguma termiņa aprēķināšanai administratīvo pārkāpumu lietās tiesa norāda, ka šajos spriedumos izdarītie secinājumi nav attiecināmi uz šo lietu.

Proti, apgabaltiesa minētajās lietās ir risinājusi jautājumu par LAPK 37.panta normas intertemporālo piemērojamību, ņemot vērā, ka minētais pants no 2012.gada 1.jūlija izteikts jaunā redakcijā, paredzot divu gadu noilgumu no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Izskatāmās lietas ietvaros nepastāv strīds, ka KNAB būtu piemērojis normas, kas paredz divu gadu noilgumu no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Kā jau iepriekš tika konstatēts, par pārkāpuma izdarīšanas pēdējo dienu uzskatāms 2010.gada 25.februāris, savukārt lēmums par soda piemērošanu pieņemts 2011.gada 18.februārī, ievērojot LAPK viena gada noilguma termiņu, kas bija paredzēts kodeksa redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[12] Izskatāmajā lietā sūdzības iesniedzējai par divu LAPK 166.^{30} pantā aprakstīto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu piemērots administratīvais sods – naudas sods Ls 150 apmērā.

Ievērojot to, ka tiesa sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.^{30} pantu par ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšanu atzina par nepamatotu un Lēmumu šajā daļā atceļ, tad arī ir pārskatāms piemērotā soda apmērs.

LAPK 166.^{30} panta sankcijā ir paredzēts naudas sods no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tiesa secina, ka līdzīgās lietās, kur persona saukta pie administratīvās atbildības par komercdarbības ierobežojumu pārkāpumu, sods noteikts Ls 50 un Ls 65 apmērā (*sal. Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 28.marta spriedums lietā Nr.142197011 un Talsu rajona tiesas 2012.gada 3.oktobra spriedums lietā Nr.136014312*).

Tiesa, ņemot vērā, ka iestāde par atbildību mīkstinošu apstākli uzskatījusi to, ka sūdzības iesniedzēja 2010.gada 25.februārī ir pārtraukusi pārkāpumu, t.i., pārdeva viņai piederošās SIA /Nosaukums 2/ kapitāla daļas, kā arī to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti, uzskata, ka izskatāmajā gadījumā sankcijā paredzētais minimālais naudas sods Ls 50 apmērā ir atbilstošs sūdzības iesniedzējas izdarītajam pārkāpumam.

Līdz ar to Lēmums daļā par soda noteikšanu ir grozāms no Ls 150 uz Ls 50.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1., 2. un 4. punktu, 289.^{13} panta trešo daļu, 289.^{17}panta pirmo daļu un 289.^{18} panta pirmo daļu,

nosprieda:

daļēji apmierināt I.L. sūdzību par Korupcijas novēršanu un apkarošanu biroja 2011.gada 18.aprīļa lēmuma Nr.1/3351 atcelšanu un lietvedības izbeigšanu;

atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.1/3351 daļā par I.L. saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{30} panta par likumā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu pārkāpšanu un **izbeigt** lietvedību šajā administratīvā pārkāpuma lietas daļā;

grozīt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.1/3351 daļā par I.L. piemēroto naudas sodu, nosakot to Ls 50 apmērā (piecdesmit lati);

pārējā daļā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2011.gada 18.aprīļa lēmumuNr.1/3351 atstāt negrozītu, bet I.L. sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese M.Miķelsone